

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE, prin faptul că a aplicat o normă juridică greșită cu ocazia aprecierii criteriului referitor la creditorul privat, aplicat de Comisie. Astfel, Tribunalul a constatat că Comisia ar fi fost obligată să calculeze în mod suplimentar avantajele diferitelor modalități de executare și că ar fi trebuit să se realizeze o comparație între durata diferitelor modalități de executare prin care se urmărește recuperarea creanțelor publice. Comisia susține că nu este obligată să efectueze calcule elaborate, ci să țină seama de factorii pe care un creditor privat i-ar lua în considerare la adoptarea deciziei sale.

În plus, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât acesta, în vederea respingerii argumentului referitor la comportamentul creditorului privat, a impus în mod neîntemeiat Comisiei sarcina probei, și anume a impus acesteia obligația de a prezenta mijloace de probă suplimentare, în special cu privire la durata diferitelor proceduri sau la realizarea unei comparații a întinderii efectelor diferitelor modalități sau etape ale unei executări eficiente a creanțelor.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 296 TFUE și Protocolul nr. 8, prin faptul că a considerat în mod neîntemeiat că Comisia nu și-a îndeplinit obligația privind menționarea condițiilor în care ajutoarele ar afecta schimburile dintre statele membre sau ar denatura ori ar amenința să denatureze concurența. Tribunalul nu a ținut deloc seama de faptul că ar trebui să se considere că, în temeiul dreptului primar, și anume al Protocolului nr. 8, care se află la baza deciziei, ajutoarele în cauză denaturează sau amenință să denatureze concurența, motiv pentru care ar fi fost inutilă o motivare suplimentară în cuprinsul deciziei a condițiilor referitoare la schimburile comerciale și la concurență.

(¹) Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene (JO 2003, L 236, p. 948).

Recurs introdus la 29 iulie 2011 de Atlas Transport GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 16 mai 2011 în cauza T-145/08, Atlas Transport GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale); cealaltă parte în proces: Atlas Air Inc.

(Cauza C-406/11 P)

(2011/C 311/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Atlas Transport GmbH (reprezentant: K. Schmidt Hern, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Atlas Air Inc.

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene pronunțate la 16 mai 2011 în cauza T-145/08;
- anularea Deciziei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 ianuarie 2008 (cauza R 1023/2007-1);
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin deciziile atacate, OAPI și Tribunalul au încălcat articolul 59 a treia teză din Regulamentul privind marca comunitară care reglementează obligația de motivare a căii de atac. În plus, prin deciziile atacate, OAPI și Tribunalul au încălcat articolul 60 din Regulamentul privind marca comunitară, coroborat cu norma 20 alineatul (7) din Regulamentul de aplicare a Regulamentului privind marca comunitară, precum și unele principii fundamentale de drept recunoscute de statele membre. Procedura în fața OAPI trebuia să fie suspendată, astfel încât termenul de formulare a căii de atac nu s-a scurs.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Münster (Germania) la 1 august 2011 — Procedură penală împotriva Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

(Cauza C-408/11)

(2011/C 311/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Münster

Părțile din acțiunea principală

Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

Staatsanwaltschaft Münster

Întrebarea preliminară

Articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE (¹) trebuie interpretat în sensul că un stat membru este autorizat să nu recunoască în mod permanent un permis de conducere emis de un alt stat membru și atunci când permisul de conducere a fost retras anterior pe teritoriul primului stat menționat fără să se fi impus o perioadă separată de interdicție de a solicita eliberarea unui nou permis de conducere sau fără să fi expirat, între timp, o perioadă de interdicție impusă?

(¹) Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată) (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 217).